



KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 11.10.2019 r.
COM(2019) 460 final

2019/0219 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

**w sprawie stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach
Komitetu ds. Usług i Inwestycji utworzonego na mocy kompleksowej umowy
gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską
i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia zasad
mediacji, które mają być stosowane przez strony sporów inwestycyjnych**

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji w sprawie stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu ds. Usług i Inwestycji utworzonego na mocy kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w związku z planowanym przyjęciem decyzji w sprawie zasad mediacji, które mają być stosowane przez strony sporów inwestycyjnych.

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Kompleksowa umowa gospodarczo-handlowa (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony

Kompleksowa umowa gospodarczo-handlowa (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony („umowa”) ma na celu liberalizację i ułatwianie handlu i inwestycji oraz promowanie bliższych stosunków gospodarczych między Unią Europejską a Kanadą („strony”). Umowę podpisano dnia 30 października 2016 r. i jest ona stosowana tymczasowo od dnia 21 września 2017 r.

2.2. Komitet ds. Usług i Inwestycji

Komitet ds. Usług i Inwestycji, która zajmuje się m.in. kwestiami dotyczącymi inwestycji transgranicznych, ustanowiono na mocy art. 26.2 ust. 1 lit. b) umowy. Zgodnie z art. 8.44 ust. 1 umowy Komitet ds. Usług i Inwestycji stanowi forum konsultacyjne dla stron w zakresie kwestii związanych z rozdziałem ósmym umowy („Inwestycje”), w tym trudności, które mogą pojawić się w związku z wykonywaniem postanowień rozdziału ósmego umowy („Inwestycje”) oraz wprowadzania ewentualnych zmian do postanowień rozdziału ósmego umowy („Inwestycje”), w szczególności w świetle doświadczeń i zmian w ramach innych międzynarodowych forów oraz celem zapewnienia zgodności z innymi umowami stron.

Zgodnie z art. 26.2 ust. 4 umowy Komitet ds. Usług i Inwestycji zbiera się raz do roku, o ile umowa nie stanowi inaczej lub jeżeli współprzewodniczący nie zdecydują inaczej. Na wniosek strony lub Wspólnego Komitetu CETA można zwołać dodatkowe posiedzenia. Komitetowi ds. Usług i Inwestycji przewodniczą wspólnie przedstawiciele stron. Komitet za wzajemną zgodą ustala harmonogram posiedzeń i porządek obrad. Jeżeli uzna to za właściwe, może ustanowić i modyfikować swój własny regulamin wewnętrzny. Może przedstawiać projekty decyzji do przyjęcia przez Wspólny Komitet CETA lub podejmować decyzje, jeżeli tak przewiduje umowa.

Zgodnie z regułą 10 ust. 2 regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu CETA i komitetów specjalnych, w tym Komitetu ds. Usług i Inwestycji¹, w okresie między posiedzeniami Komitet ds. Usług i Inwestycji może przyjmować decyzje lub zalecenia w drodze procedury pisemnej za obopólną zgodą stron umowy. W tym celu, zgodnie z regułą 7, współprzewodniczący przesyłają tekst wniosku na piśmie członkom Komitetu ds. Usług i Inwestycji, wyznaczając termin na przesłanie wszelkich zastrzeżeń lub poprawek. Zgodnie z regułą 7, o przyjętych wnioskach informuje się po upływie tego terminu, a informacje o nich zapisuje się w protokole kolejnego posiedzenia.

¹ Decyzja Wspólnego Komitetu CETA nr 001/2018 z dnia 26 września 2018 r. w sprawie przyjęcia regulaminu wewnętrznego Wspólnego Komitetu CETA i komitetów specjalnych (Dz.U. L 190 z 27.7.2018, s. 13), dostępna pod adresem <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:32018D1062>

2.3. Planowany akt Komitetu ds. Usług i Inwestycji

Komitet ds. Usług i Inwestycji ma przyjąć decyzję w sprawie zasad mediacji, które mają być stosowane przez strony sporów inwestycyjnych („planowany akt”).

Celem planowanego aktu jest wdrożenie umowy poprzez ustanowienie mechanizmu mediacji mającego ułatwiać znalezienie wspólnie uzgodnionego rozwiązania między stronami sporu inwestycyjnego w drodze kompleksowej i szybkiej procedury przy pomocy mediatora.

Planowany akt stanie się wiążący dla stron.

3. STANOWISKO, KTÓRE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Jak określono w pkt 6 lit. f) wspólnego instrumentu interpretacyjnego dotyczącego umowy, Unia Europejska i jej państwa członkowskie oraz Kanada postanowiły natychmiast rozpocząć dalsze prace nad wykonaniem postanowień umowy dotyczących rozstrzygania sporów inwestycyjnych, tzw. „systemu trybunałów inwestycyjnych”².

Art. 8.44 ust. 3 lit. c) umowy stanowi, że Komitet ds. Usług i Inwestycji może, za zgodą stron oraz po dopełnieniu odpowiednich wymogów i procedur wewnętrznych, przyjąć zasady mediacji, które mają być stosowane przez strony sporu, zgodnie z art. 8.20.

Planowany akt wdraża art. 8.44 ust. 3 lit. c) umowy, określając szczegółowe zasady dotyczące wszczęcia procedury mediacji (art. 3); powołania mediatora (art. 4); procedury mediacji (art. 5); wdrożenia wspólnie uzgodnionego rozwiązania (art. 6); związku z mechanizmem rozstrzygania sporów (art. 7) oraz terminów (art. 8) i kosztów (art. 9) procedury mediacji. Planowany akt wejdzie w życie z dniem wejścia w życie umowy (art. 10).

Niniejszy wniosek jest zgodny z innymi inicjatywami dotyczącymi wdrażania systemu trybunałów inwestycyjnych w ramach CETA. W szczególności Komisja współpracuje od czerwca 2018 r. z państwami członkowskimi w ramach Komitetu ds. Polityki Handlowej (usługi i inwestycje) Rady oraz z Kanadą w sprawie pakietu czterech projektów decyzji dotyczących:

- przepisów regulujących sprawy administracyjne i organizacyjne dotyczące funkcjonowania Trybunału Apelacyjnego zgodnie z art. 8.28 ust. 7 umowy;
- kodeksu postępowania członków Trybunału i członków Trybunału Apelacyjnego oraz mediatorów zgodnie z art. 8.44 ust. 2 umowy;
- zasad mediacji, które mają być stosowane przez strony sporu, zgodnie z art. 8.44 ust. 3 lit. c) umowy oraz
- zasad proceduralnych przyjmowania wykładni zgodnie z art. 8.31 ust. 3 oraz art. 8.44 ust. 3 lit. a) umowy.

Trwają dalsze prace nad innymi obszarami wdrażania systemu trybunałów inwestycyjnych. Zgodnie z pkt 6 lit. f) wspólnego instrumentu interpretacyjnego dotyczącego CETA „Wspólnym celem jest zakończenie prac do czasu wejścia w życie umowy”.

Należy w związku z tym określić stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu ds. Usług i Inwestycji w odniesieniu do planowanego aktu, aby zapewnić skuteczne wdrożenie umowy.

² Wspólny instrument interpretacyjny dotyczący kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi (Dz.U. L 11 z 14.1.2017, s. 3).

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) przewiduje decyzje ustalające „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”³.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Komitet ds. Usług i Inwestycji jest organem utworzonym na mocy umowy, mianowicie kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony („umowa”).

Akt, który ma przyjąć Komitet ds. Usług i Inwestycji, stanowi akt mający skutki prawne. Planowany akt będzie wiążący dla stron na mocy prawa międzynarodowego zgodnie z art. 26.2 ust. 4 umowy.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku z tym proceduralną podstawą prawną decyzji, której dotyczy wniosek, jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjmowanej na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE zależy przede wszystkim od celu i treści planowanego aktu, w którego kwestii ma zostać zajęte stanowisko w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie charakter pomocniczy, decyzja przyjmowana na podstawie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, mianowicie tę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszym przypadku

Główny cel i treść planowanego aktu odnoszą się do wspólnej polityki handlowej.

W związku z tym materialną podstawą prawną decyzji, której dotyczy wniosek, stanowią art. 207 ust. 3 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE.

4.3. Wniosek

Podstawą prawną decyzji, której dotyczy wniosek, powinien być art. 207 ust. 3 oraz art. 207 ust. 4 akapit pierwszy TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

³ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r. w sprawie C-399/12 Niemcy przeciwko Radzie, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

5. AUTENTYCZNE WERSJE JĘZYKOWE I PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Komitetu ds. Usług i Inwestycji będzie stanowił wdrożenie umowy w zakresie rozstrzygania sporów inwestycyjnych między inwestorami a państwami, powinien zostać przyjęty we wszystkich autentycznych wersjach językowych umowy⁴, a po przyjęciu opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁴ Zgodnie z art. 30.11 („Teksty autentyczne”) umowy sporządzono ją w dwóch egzemplarzach w językach angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym każda z tych wersji jest na równi autentyczna.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu ds. Usług i Inwestycji utworzonego na mocy kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony, w odniesieniu do przyjęcia zasad mediacji, które mają być stosowane przez strony sporów inwestycyjnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 3 i art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja Rady (UE) 2017/37⁵ przewiduje podpisanie, w imieniu Unii Europejskiej, kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony („umowa”). Umowę podpisano dnia 30 października 2016 r.
- (2) W decyzji Rady (UE) 2017/38⁶ przewidziano tymczasowe stosowanie części umowy, w tym ustanowienie Komitetu ds. Usług i Inwestycji. Umowa jest tymczasowo stosowana od dnia 21 września 2017 r.
- (3) Zgodnie z art. 26.2 ust. 4 umowy Komitet ds. Usług i Inwestycji może podejmować decyzje, jeżeli tak przewiduje umowa.
- (4) Zgodnie z art. 8.44 ust. 3 lit. c) umowy Komitet ds. Usług i Inwestycji ma przyjąć decyzję w sprawie zasad mediacji, które mają być stosowane przez strony sporów inwestycyjnych.
- (5) Należy zatem określić stanowisko, które ma zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Komitetu ds. Usług i Inwestycji na podstawie dołączonego projektu decyzji Komitetu ds. Usług i Inwestycji w sprawie zasad mediacji, aby zapewnić skuteczne wdrożenie umowy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Komitetu ds. Usług i Inwestycji w odniesieniu do przyjęcia zasad mediacji, które mają być stosowane przez

⁵ Decyzja Rady (UE) 2017/37 z dnia 28 października 2016 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, Kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (Dz.U. L 11 z 14.1.2017, s. 1).

⁶ Decyzja Rady (UE) 2017/38 z dnia 28 października 2016 r. w sprawie tymczasowego stosowania Kompleksowej umowy gospodarczo-handlowej (CETA) między Kanadą, z jednej strony, a Unią Europejską i jej państwami członkowskimi, z drugiej strony (Dz.U. L 11 z 14.1.2017, s. 1080).

strony sporów inwestycyjnych, opiera się na projekcie decyzji Komitetu ds. Usług i Inwestycji dołączonym do niniejszej decyzji Rady.

Artykuł 2

1. Decyzję Komitetu ds. Usług i Inwestycji przyjmuje się we wszystkich językach autentycznych umowy.
2. Decyzję Komitetu ds. Usług i Inwestycji publikuje się w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*